

отъ българитѣ. Тогава и гр. Верия получилъ названието Иринополъ, а Анхиало билъ паново построенъ. Нъ подиръ нѣколко врѣме българитѣ пакъ подновили нападенията си. Въ 789 г. тѣ се отправили по Струма и изненадали лагерътъ на тракийския стратегъ, когото убили съ множество войска. Тогава Константинъ VI потеглилъ противъ българитѣ; тѣ се срѣщнали около крѣпостъта Провадъ, до потока св. Георгий. Слѣдъ незначително сблъскване, прѣзъ нощъта напуснали полето на сражението и византийцитѣ и българитѣ (791 г.) Въ слѣдната година императорътъ наново построилъ крѣпостъта Маркелъ, съ цѣлъ да укрѣпи границата си. Нъ, тъкмо когато се приготвявалъ да навлѣзе въ България, пристигналъ Кардамъ съ войскитѣ си и завзелъ съседнитѣ възвишения до византийския лагеръ, кждѣго и се укрѣпилъ. Дълго врѣме Кардамъ не излизалъ да даде рѣшително сражение. Византийскитѣ военачалници съвѣтвали императора да не открива боя, защото виждали, че българскитѣ войски се намирали въ добри укрѣпени позиции. Нъ Константинъ не ги почулъ, а далъ вѣра на прѣдсказанията на своя астрологъ Пангратия, който му прѣдсказалъ побѣда, та обявилъ знакътъ за нападение, обаче билъ съвършено побѣденъ, даже била исклана и императорската стража заедно съ астролога. Българитѣ хванали много пленници, царската хазна и припаситѣ. Константинъ можалъ съ незначителни остатки да се върне (782 г.). Тогава Кардамъ се възгордѣлъ и продължилъ да опустошава съседнитѣ тракийски земи. Той подиръ четири години писалъ на византийския императоръ: „или ми испрати данѣкъ или ще дода до златнитѣ врата и ще опустоша Тракия“. Императора тогава турилъ въ карна конски гавна и ги испратилъ на Кардама съ думитѣ; „каквито нѣща ти прилѣгатъ, испратихъ ти като данѣкъ и старъ си, та не искамъ да се уморишъ съ идванието ти до тукъ, нъ азъ дохаждамъ до Маркелъ и излѣзъ, та каквото даде Богъ“. Дръзнението отъ византийска страна било силно спрямо българитѣ. Тогава Константинъ VI веднага събралъ многобройна войска и дошълъ до Верзиникия, а Кардамъ стигналъ до мѣстото Авролева, кждѣто и се укрѣпилъ. Императорътъ 17 дена подканялъ на сражение Кардама, нъ той не излизалъ на рѣшителна борба. Подиръ и единитѣ и другитѣ разотинили си безъ да стане нѣщо сериозно. Тѣй пише Теофанъ.

Цѣлия тоя вѣкъ (VIII) занимавалъ българитѣ повече съ